विचित्रमुच्चैः स्रवमानमारात्कुतूहलं त्रस्नु ततान तस्य। मेघात्ययोपात्तवनोपशोभं कदम्बकं वातमजं मृगाणां॥१७॥

विचित्रम्। मृगाणां कदम्बकम्वृन्दन्तस्य रामस्य कौतूहल ज॰म॰
न्ततान विस्तृतवत् विचित्रम् कृष्णश्वेतत्वात् उच्चैः स्रवमानम् ऊर्ध्वं जिहानम् आरात्समीपे त्रस्नु त्रसनशीलम् त्रसि गृधीत्यादिना क्नुः। मेघात्ययेन मेघापगमेन उपात्तवनोपशोभम् उपात्तं गृहीतम्वनम् उपशोभा च येनेति व्यधिकरण वहुव्रीहिः वातमजमिति वातमजम्वाताभिमुखङ्गच्छतीत्यर्थः वातशुनीति लश धेम्विति खश्। अरुर्द्विषदिति मुम्॥१७॥

विचित्रमित्यादि। मृगाणां कदम्बकं समूहस्तस्य रामस्य कु भ॰
तूहलं ततान विस्तारितवत् कीदृशं विचित्रं नानावर्णं उच्चैः स्रवमानं स्रुङ सर्पणे विचित्रं यथा स्यात्तथा उच्चैः स्रवमानं वा आरात् समीपे त्रस्यतीति त्रस्नुचिपत्रसेति कर्त्तरि क्नुः। शीलार्थे क्नुरित्यन्ये मेघात्ययेन शरत्कालेन मेघापगमेन वा प्राप्तं वनं उपशोभा च येन प्राप्तेन वनेन उपशोभते इति वा वातमजं वायोरनुगामि अभिमुखधायि वा तृभृवृहजीत्यादिना खः परन्तपवत्॥१७॥

सितारविन्दप्रचयेषु लीनाः संसक्तफेणेषु च सैकतेषु। कुन्दावदाताः कलहंसमालाः प्रतीयिरे श्रोत्रसुखैर्निनादैः॥१८॥